

"SER CAPAÇOS DE TROBAR-NOS"

GUIA DEL PROJECTE CONTRA L'EXCLUSIÓ Programa ERASMUS+

INTRODUCCIÓ.....

1. ACCIONS A REALITZAR PER HABILITAR PROJECTES CULTURALS EN BENEFICI PLE DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT.....

2. 2. PROJECTE I TALLERS A "SER CAPAÇOS DE TROBAR-NOS"
- Socis i activitats dins del projecte.....

3. MODEL D'INSTITUCIÓ CULTURAL.....

- Seguretat i tècnica de les instal·lacions.....

- Personal/empleats.....

- Programa.....

- Finances.....

- Noves tecnologies.....

4. RESUM.....

INTRODUCCIÓ

Quan ens preguntem què ha de ser una institució cultural contemporània i moderna, l'hauríem d'associar amb un concepte més ampli que la creació artística i la recepció. La cultura com l'entendem avui, inclou principalment les formes de vida i convivència entre les persones, els sistemes de valors, la moral, el dret, la ciència, la religió, el treball, el patrimoni cultural, l'ètica, etc...

“És un conjunt de valors que fa l'home més humà” –

I.Wojnar.

La realitat cultural entesa així es va reflectir en la cultura dels països d'Europa occidental, definida en drets humans com l'accessibilitat, entesa en un sentit ampli (a la cultura, al treball, als estudis, a una vida digna).

Això s'aplica a l'equiparació de drets a l'accés a la cultura de tots els destinataris, independentment de la seva discapacitat, visió del món, condició social o econòmica.

Al segle XX, va tenir lloc una onada de moviments socials a Europa Occidental, que consegüentment va conduir a la disposició de lleis al camp d'activitat dels ciutadans amb discapacitat diagnosticada.

Als països post comunistes, aquest procés va ser més lent, però també hi va haver disposicions en aquest sentit.

Sorgeix llavors la pregunta: QUINES ACCIONS HAN DE PRENDRE'S PER FER QUE LA CULTURA SIGUI EN BENEFICI PLE DE LES PERSONES "EXCLOSES" D'ELLA? La nostra resposta és una proposta per crear un model d'institució cultural que aporti solucions programàtiques, organitzatives i tècniques que permetin a les persones “excloses” participar plenament a la cultura. És a dir, crear les condicions perquè “siguem capaços de trobar-nos”.

1. ACCIONS A REALITZAR PER HABILITAR LA CULTURA EN BENEFICI PLE DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

La Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat defineix les persones amb discapacitat com:

“Es consideren persones amb discapacitat les que tenen deficiències físiques, mentals, intel·lectuals o sensorials a llarg termini i que, en haver d'interactuar amb diverses barreres, poden impedir la seva participació plena i efectiva en la societat, en igualtat de condicions amb les altres”.

La discapacitat es defineix per l'idioma, la infraestructura, l'activitat de les entitats, els patrons socials i els lingüístics aplicables.

Distingim diferents tipus de discapacitat: visual, auditiva i lingüística, intel·lectual, física. La discapacitat no es pot definir d'una manera exacta. Cada persona reacciona de manera diferent. Moltes persones presenten una combinació de diverses condicions mèdiques. Una discapacitat es determina individualment. Alhora, les necessitats de les persones discapacitades també estan canviant.

Les noves tecnologies per ajudar les persones amb discapacitat han de ser personalitzades i fàcils d'usar.

El principi bàsic de SER CAPAÇOS DE TROBAR-NOS – Accessibilitat i inclusió social.

Totes les activitats estan enfocades principalment cap a la idea d'obrir la porta", posant els béns culturals a l'abast de les persones que hi vulguin participar activament. Facilitar-los crear i presentar les seves obres, independentment de la seva discapacitat, condició social o econòmica. S'han de desenvolupar programes estàndard: adequació d'instal·lacions i programes per a persones amb discapacitat. Aquest desafiament va ser assumit pels socis del projecte “Be able to meet” del programa Erasmus+.

2. PROJECTE I TALLERS "SER CAPAÇOS DE TROBAR-NOS"

L'objectiu principal del projecte és aprendre noves habilitats i ampliar competències per treballar amb persones amb discapacitat al medi cultural. Aquestes noves competències permetran preparar una oferta cultural a tots els nivells, a més d'afegir-hi àudio descripció i subtítols per a sords. Promoure l'accessibilitat mitjançant la formació i el suport al personal de les institucions culturals, que aplicaran les habilitats adquirides i les solucions destinades a eliminar els obstacles per a les persones amb discapacitat.

El projecte Ser capaços de conèixer-nos se centra en tasques concretes: - conèixer les característiques de les discapacitats individuals, així com la possibilitat d'adaptar l'art a les necessitats d'una recepció sensorial diferent - introduir programes educatius que permetin la implementació d'una idea àmplia d'accés a la cultura i l'art eliminant barreres arquitectòniques, programàtiques, mentals i financeres, possibilitant la participació activa a la recepció de l'art i la seva creació per a les persones amb discapacitat. Les activitats estan destinades principalment a personal de centres culturals, teatres, museus, cinemes – animadors culturals professionals. El projecte va permetre la formació i suport innovador en la identificació de la necessitat de les institucions culturals a l'hora d'atendre els destinataris amb discapacitat afectats per diverses disfuncions: visuals, auditives, de moviment o intel·lectuals.

La recerca de noves competències, l'adaptació integral de l'oferta cultural a persones amb discapacitat, són elements inclosos permanentment al repertori de les institucions participants al projecte: Centrum Kultury Wrocław-Zachód (Polònia), Replika Cultural Association (Romania) i Idea Associació Cultural (Espanya). També la transferència d'aquests coneixements a altres associacions i particulars és un dels objectius del projecte. El projecte s'entén com el primer pas cap a la creació d'un model d'institució cultural, basat en gran mesura en empleats preparats professionalment per treballar amb una persona amb discapacitats (tant de l'espectador com de l'artista). Per tant, es van fer tres entrenaments intensius per preparar el personal, tant des del punt de vista tècnic com del substantiu. El projecte va desenvolupar actituds apropiades cap a les persones amb discapacitat a la seva feina diària.

Els tallers organitzats per cadascun dels socis del projecte "Ser capaços de trobar-nos" van permetre adquirir noves habilitats i competències:

A Polònia - un taller titulat "Model d'Institució Cultural"

A Romania- "L'ús de la teràpia de l'art i altres mètodes per incloure les persones amb discapacitat intel·lectual".

A Espanya (Catalunya)- "Descripció d'àudio, subtítols, Didu - mètodes per involucrar cecs i sords en activitats culturals"

- Socis i activitats en el projecte.

Els socis seleccionats per al projecte són institucions amb experiència a la feina amb persones amb discapacitat, consistent a ajudar a la seva integració. També està enfocat a institucions les activitats de les quals estan guiades per la idea de trencament dels estereotips de percepció cap a persones amb discapacitat definida com a tancada, pertanyent a una comunitat passiva i no creativa.

• POLÒNIA- CENTRUM KULTURY WROCLAW-ZACHÓD

La missió de Centrum Kultury Wrocław-Zachód és centrar-se en la vida d'una determinada comunitat, crear un entorn original, cuidant les tradicions i els patrons culturals, així com la integració social a través de l'animació sociocultural, l'educació cultural i la promoció de fenòmens artístics. .

El Centre implementa projectes culturals originals, que permeten a tothom, independentment de la seva edat, condició social i discapacitat, ser culturalment actius i desenvolupar habilitats artístiques. La institució conté solucions programàtiques, organitzatives i tècniques que permeten a les persones

“excloses” participar plenament en la cultura. Com una de les primeres institucions a Polònia, va permetre a les persones cegues i amb discapacitat visual experimentar l'art cinematogràfic mitjançant la introducció de la descripció d'àudio per a les projeccions de pel·lícules. Des del seu inici, el 2002, realitza activitats en benefici de persones amb discapacitat, socialment i econòmicament excloses, tenint com a objectiu la integració de persones sanes i persones amb discapacitat en una mateixa comunitat. Totes les activitats del Centre estan guiades per la idea d'obrir la porta”, posar béns culturals a disposició de les persones que vulguin participar activament i crear-los, presentant també les seves obres. És una institució que fa molts anys que activa creativament persones excloses. Les persones amb discapacitat estan convidades a: representacions teatrals, concerts, projeccions de cinema i tallers artístics. Compte també amb una dilatada experiència en la implementació de projectes dirigits a persones amb discapacitat:

.Projecte "Portes Obertes - Integració" (des de 2003) és un taller artístic per a participants sans i amb discapacitat, possibilitant el seu desenvolupament creatiu, ensenyant l'acceptació de la diferència, el respecte, i el desenvolupament de la imaginació i el talent.

· TON- Ressenya internacional de creativitat per a persones discapacitades (des de 2017-2022), que inclou actuacions de cantants amb discapacitat, artistes visuals, en teatres de Polònia i diversos països europeus

· "Islàndia i Polònia contra l'exclusió de la cultura" (2013-2016) -Intercanvi artístic internacional basat en la idea de l'àudio descripció, la promoció del patrimoni cultural dels dos països i l'aprofundiment de l'entesa entre polonesos i islandesos,

· “Noves habilitats d'ocupació i creació d'empreses al sector de l'àudio descripció i subtitulació (CASTLE)”,

"Joves en l'objectiu": un projecte cinematogràfic que involucra joves amb dificultats educacionals (desfavorits),

· "Obrim els cinemes" - dirigit a les persones cegues i amb discapacitat visual, ajudant els participants a crear les seves pròpies pel·lícules animades,

· "Exclosos de la cultura" - divulgació del mètode d'àudio descripció i subtítols per a sords en diverses activitats: concerts, espectacles, pel·lícules, tallers,

Centrum Kultury Wrocław-Zachód va organitzar tallers de formació sobre "Adaptació d'institucions culturals en termes de: ajustaments arquitectònics, organitzatius i tècnics, programàtics i financers"

TALLER MODEL D'INSTITUCIÓ CULTURAL:

Professors:

· Fundació sense Barreres (Maciej Augustyniak) va presentar un model d'institució cultural preparada en termes arquitectònics i tècnics.

· Fundació Cultura i Art Obert (Marta Zaczekiewicz) va presentar mètodes que faciliten la recepció de la cultura per a persones amb discapacitat: audiodescripció i subtítols per a sords.

· Dabrowka Petrow i Beata Gryc Skotniczna, empleats del programa Centrum Kultury Wrocław-Zachod, van presentar projectes internacionals, nacionals i locals per a persones amb discapacitat i adaptació de diferents institucions.

Instal·lacions i seguretat tècnica

La institució ha d'estar completament adaptada arquitectònicament i en termes d'equipament per compensar les dificultats que afronten les persones amb discapacitat. Tecnologia: el desenvolupament contribuirà a l'eliminació de barreres i millorarà l'accés de les persones amb discapacitat. L'ús de solucions de disseny modernes garantirà la participació igualitària i independent a la vida social de les persones amb discapacitat.

Desafiaments per a les institucions culturals: han de desenvolupar estàndards: adaptació d'instal·lacions i programes per a persones amb discapacitat.

Accessibilitat arquitectònica:

- Les escales, els passadissos i les rutes de vianants a l'edifici han d'estar lliures de barreres i brindar la possibilitat de moure's a les persones amb cadira de rodes.

- Retolació apropiada

- Portes amples

- Calçades identificades

- Els lavabos han de ser adaptats per a persones amb discapacitat física: amplis, amb poms especials i senyalització

- Ascensors (preferiblement amb informació sonora i grans marques de botons convexos)

- Descripcions a Braille

- Obres en format tàctil

- Subtítols/pictogrames

- Inducció per ajudar les persones amb audiòfons a controlar els sons de forma adequada.

Per a les persones amb discapacitat intel·lectual, autisme o trastorns sensorials, cal proporcionar:

- Il·luminació diferent i més fosca

- Subtítols comprensibles, descripció clara, simple i curta

- Contingut visual, simplificat (en forma de teletext)

- Contrast de color

Accessibilitat digital:

- Accés a Internet, Xarxes Socials

- Lloc web

- Internet (les persones amb discapacitat milloren les seves competències utilitzant plataformes en línia).

- Llocs web digitals i aplicacions mòbils d'entitats públiques

Accessibilitat a la informació i la comunicació:

- Proporcionar informació sobre la disposició dels espais a l'edifici, almenys visualment: plànol, diagrama, marques direccionals

- Per al tacte:

- Tiflomapes: marques amb una textura variable a terra per a persones cegues o senyals que poden ser llegides amb el sentit del tacte o, de forma limitada, per a persones amb discapacitat visual

- Models 3D - rutes principals marcades o mitjançant la veu (informació en un dispositiu info quiosc, InfoMat, enregistrament d'àudio en un lloc web), que permetran, per exemple, una persona cega orientar-se de forma autònoma per arribar a un lloc determinat

- Senyals sonors, aplicacions per a cecs i deficients visuals

A més, cal assegurar l'objectiu amb equip per a:

- Descripció d'àudio: un mètode que facilita la recepció de béns culturals per part de persones amb discapacitat visual o per a gent gran

- Subtítols per a sords

Qualsevol institució que estigui totalment o parcialment adaptada per a persones amb discapacitat s'ha de diferenciar amb una marca d'accessibilitat especial.

Es va crear un nou símbol d'accessibilitat, dissenyat pel departament de disseny gràfic de les Nacions Unides - Departament d'Informació Pública a Nova York. El nou LOGOTIP D'ACCESSIBILITAT és un dibuix d'un cercle on hi ha una figura simètrica d'un home, una figura universal amb els braços oberts.

El logotip crea consciència social i marca llocs, institucions respectuoses de les persones amb discapacitat.

- Personal/empleats

En general, les persones amb discapacitat assisteixen a esdeveniments d'institucions culturals de manera força esporàdica. Incloure en la seva feina destinataris amb discapacitat socialment "exclosos" també és un gran desafiament. Cada institució cultural en procés de preparació per a la inclusió ha de tenir en compte el personal i preparar-lo adequadament. Sota les condicions especificades per la institució i la fórmula desenvolupada pel director i els empleats, el procés de treball en equip s'ha d'executar de manera diferent. S'han de desenvolupar actituds adequades cap a les persones amb discapacitat a la feina diària. Hi ha d'haver acceptació psicològica i social en el procés d'integració dels empleats. Per tant, els mecanismes de comportament dels empleats són importants i han de coincidir o resultar de les normes i els objectius de la institució. En tot això, la intensitat i la freqüència de, per exemple, les relacions entre empleats, és a dir, l'amistat, l'assistència després del treball, són importants. L'aprenentatge de les actituds correctes i desitjades contribueix a generar confiança, bona cooperació i motivació per actuar. En els temps d'incertesa i amenaces actuals, els valors clau han de ser la confiança, l'amistat, el respecte i la passió per la creació. Aquests valors tenen un significat equivalent a la categoria financera (econòmica) en cada treball efectiu, estimulen la manera de pensar i influeixen en la qualitat del treball. Els conceptes ètics i morals abans esmentats s'han de traduir en accions dels empleats de les institucions culturals perquè puguin contribuir a la creació dels valors desitjats. En altres paraules, les institucions culturals que treballen en benefici dels "exclosos" han de fer servir persones guiades per alts valors ètics, inclosa l'empatia, i brindar suport moral als "exclosos" i les seves famílies. Això és el que ha de caracteritzar els funcionaris de la Institució Cultural Model, els qui, en la complexitat de les seves funcions i responsabilitats, participen del procés d'inclusió dels "exclosos" a la societat. Aquests principis no només han de ser per als empleats del departament d'inclusió, sinó per a tots els empleats de la institució. Això és possible mitjançant la contractació adequada, el seguiment dels comportaments adequats, una explicació clara dels valors significatius per a l'empresa i l'expressió de totes les demandes per als empleats. Cursos, tallers i capacitacions, viatges d'integració contribueixen a la formació de quadres responsables dels desafiaments a la institució de treball. El personal preparat d'aquesta manera pot fer, en relació amb les seves activitats per a persones amb discapacitat, cursos de formació per a empleats d'altres institucions culturals, per exemple, a ciutats més petites. Totes les activitats en benefici dels "exclosos" han d'anar seguides de la contractació (ocupació) de treballadors amb discapacitat en institucions culturals.

- Programa

Conèixer les necessitats de les persones "excloses", hem de contactar amb elles i les seves famílies, parlar-los i escoltar-les i complir les seves expectatives. Creiem que hi ha la necessitat de crear programes que integrin una comunitat sana i la "exclosa" en tots els aspectes de les activitats. Programes que estaran al repertori diari, suggeriments per a tothom, que donaran l'oportunitat d'utilitzar els béns culturals no només en la implementació de projectes ocasionals, sinó diàriament. Les institucions culturals oferiran tallers a cada camp artístic, participació en activitats on podran realitzar-se i compartir els seus èxits amb els altres.

L'experiència anterior demostra que les persones amb discapacitat participen en activitats no només preparades per a elles, degudament assegurades organitzativament i tècnicament, sinó també en totes les altres, exigint la realització de les seves expectatives. Hauríem d'organitzar classes i tallers artístics per a ells, exposicions, pel·lícules, actuacions. Cal emprendre accions més àmplies i amb visió de futur. Els objectius d'una institució cultural model resulten de l'experiència l'observació, així com de la visió de com hauria de ser aquesta institució.

Els haurien de ser:

- Educatiu

Difusió de béns culturals a persones “excloses”.

- Educació de comportaments comunament acceptats.
- Desenvolupament dels interessos culturals dels “exclosos”.
- Formació per a empleats d'altres institucions culturals.
- Millora de les qualificacions i habilitats del personal que dirigeix activitats culturals i organitza esdeveniments.

Activador

- Enderrocar les barreres físiques i mentals en l'accés a varietat d'esdeveniments culturals.
- Activació social dels “exclosos” independentment de la seva edat, sexe i discapacitat.
- Ocupació de persones “excloses” (donar feina a persones “excloses” amb un contracte de treball, d'aquesta manera podran ser simultàniament ambaixadors i consultors fiables per a visitants sans i amb discapacitat en una institució cultural).
- Permetre que els “exclosos” participin activament en activitats culturals.

- Adaptació social i cultural

- Contrarestar l'exclusió social.
- Integració social a l'acció conjunta de diferents col·lectius.

Totes les activitats del programa de la Institució Cultural Model tenen com a objectiu contrarestar l'ABLAISM, que defineix una persona amb una discapacitat com a inferior. La discriminació i el rebuig cap a les persones amb discapacitat es troben diàriament, especialment al mercat laboral. Les activitats artístiques amb la participació de persones amb discapacitat i l'educació permanent de persones sanes són un remei per canviar comportaments i actituds socials.

- Finances

A l'hora de crear una institució model que treballi en benefici dels “exclosos” de la cultura, és important formalitzar l'estratègia i la idea d'individualitat. Tot valor creat en una institució cultural està associat a la quantitat de feina, recursos materials, creativitat i talent dels seus autors. La integració de cada institució cultural en un lloc amable, apte per a tothom, sense importar l'exclusió, assegurant-la tècnicament, personalment, organitzativament i programàticament, també requereix incórrer en una assistència financera adequada. Això no obstant, en la situació de funcionament d'una institució model amigable amb les persones amb discapacitat, cal proporcionar una solució sistèmica per finançar aquesta unitat a llarg termini. El finançament ha d'estar garantit pels governs locals i els ministeris de cultura.

- Noves tecnologies

Les noves tecnologies comencen a crear oportunitats i possibilitats completament noves per a les persones amb discapacitat. Cada any creix el nombre de dispositius, aplicacions i programes que ajuden les persones amb discapacitat a incrementar les seves possibilitats al mercat laboral, possibilitant el ple aprofitament de l'oferta cultural. Les noves tecnologies són una oportunitat perquè les persones amb discapacitat visquin millor, de manera més eficient i, sovint, de manera independent a la vida quotidiana. Alguns exemples de solucions modernes, que podrien comparar-se amb la tecnologia “espacial”:

- Exoesquelet, gràcies al qual els paralítics poden tornar a posar-se drets.
- Bio-Retina implantada a l'ull actua com una càmera microscòpica connectada directament al nostre sistema nerviós i restaura la visió.
- Telèfon intel·ligent sense contacte dissenyat per a persones amb problemes de motricitat.
- Impressora 3D que permet imprimir models digitals, molt útil per a invidents.

- Talkitt permetrà parlar a les persones amb importants trastorns de la parla.
- Timocco per als més joves que lluiten contra diversos tipus de deficiències motores i cognitives. En convertir la teràpia en diversió, ajuda a tractar, per exemple, la paràlisi cerebral, el TDAH o l'autisme.
- Traductor Kinec basat en l'anàlisi i el reconeixement de gestos, per després mostrar les paraules associades a ells i viceversa. Una aplicació que permet als sords comunicar-se amb altres persones.
- Sesame Phone va ser creat per a persones amb dificultats de mobilitat, permet escriure amb precisió a la pantalla sense cap contacte. Sesame Phone amb les paraules "Open Sesame!" el dispositiu comença a captar els moviments del cap de l'usuari. D'aquesta manera, podeu moure el cursor per la pantalla i afegir ordres de veu.
- Tecnologies de suport que us permeten obrir portes, encendre la llum, sonar, iniciar Internet, etc.

Exemples d'activitats per a persones amb discapacitat a Polònia

- Teatres que reuneixen persones amb discapacitat: Teatr 21, Warsztatowa Grupa Stowarzyszenie, per a familiars i amics de persones amb síndrome de Down, Teatr Edycja Limitowana
- Catàleg d'olors recollides a la biblioteca de l'Escola i Centre Educatiu per a Nens Cecs a Owińska.
- Museu Tifogràfic a Owińska.
- Parc d'Orientació Espacial a l'àrea de l'Escola Especial i Educativa per a Nens Cecs a Owińska,
- Senders naturals amb marques especials, panells educatius, per exemple a les Muntanyes Karkonosze, al Parc Paisatgístic Rudawski, a Podgórze.

· ROMANIA - ASSOCIACIÓ CULTURAL REPLIKA

El Centre de Teatre Educatiu REPLIKA, ubicat al districte 4 de Bucarest, va ser concebut com un espai independent i interdisciplinari, que promou la col·laboració entre artistes professionals i membres de comunitats en perill i apropa el teatre a un públic jove profundament involucrat en la societat .

Associació Cultural REPLIKA, des del 2011 col·labora amb persones en situació de risc. Replika està convençuda que l'accessibilitat en l'àmbit actual s'ha de fer a través de l'educació, a través de l'art com a forma d'enfortir els grups socials ignorats, expressant-ne les necessitats i les expectatives. Promou l'accés gratuït a l'educació cultural com a dret fonamental i amplia l'accés gratuït i igualitari a la cultura per a tots els públics.

Replika creu en un artista activista que reflecteix la nostra societat i transcendeix la nostra realitat, en les utopies educatives que es fan realitat, en la pedagogia com a procés comú de construcció de la història de la comunitat, al teatre basat en la cooperació i el respecte per tots.

L'Associació Cultural Replika té experiència rellevant en activitats de teatre amb joves i mostra un gran interès a crear espectacles basats en temes com: drets civils dels nens, participació democràtica en la presa de decisions, participació ciutadana de la generació jove, documentació de temes de alt impacte en societat romanesa. El 2015, l'Associació va crear un espai únic a Bucarest, el Centre de Teatre Educatiu Replika, dedicat a la cooperació d'artistes i comunitats marginades i excloses, transferint així la veu a segments socials i políticament ignorats i creant un teatre per a la inclusió, la auto presentació, participació democràtica i solidaritat.

TALLER:

REPLIKA va organitzar un taller de formació a Bucarest sobre "L'ús de l'artteràpia i altres mètodes per incloure les persones amb discapacitat física i intel·lectual".

- Activitats artístiques (pràctiques) que integrin els participants principalment amb persones amb discapacitat amb pèrdua auditiva total o parcial.
- Espectacle/performance unipersonal titulat "Tot el silenci del món" – que parla sobre els problemes de les persones amb discapacitat i els seus assistents, els obstacles i problemes causats per la manca d'accessibilitat i adaptació dels llocs a les seves necessitats, la manca de empatia dels empleats de diverses institucions, manca de finances.

- El paper del teatre educatiu en la construcció de la consciència pública. Basant-se en els guions escrits i les representacions teatrals, els fundadors/empleats del teatre van mostrar als participants solucions que es poden introduir a la feina diària amb nens sords i amb discapacitat auditiva relacionats amb el treball al teatre. Accions que semblaven impossibles d'implementar van resultar simples quan es va trobar una forma comuna de comunicació.

- Més pràctiques "Connectar, adaptar, aprendre – Pràctiques UNATC per a persones amb necessitats especials", que van ser presentades pel col·laborador de l'Associació Replika UNATC-Caragiale National University of Theatre and Film a Bucarest, Romania. Durant les classes, els participants van aprendre sobre diversos jocs d'integració, a partir dels quals, es van discutir les especificacions del treball amb persones amb discapacitat. Va finalitzar amb un recorregut per l'edifici i les instal·lacions de la Universitat de Bucarest.

Tècniques d'artteràpia per a gent gran: projecte Varsta4: com el teatre connecta diferents generacions.

- Museoteràpia per a nens i adults amb diverses discapacitats. Els participants van aprendre quines solucions utilitzen els museus per ser tan accessibles com sigui possible per a tots els destinataris, p. taulers sensorials interactius i imatges realitzades en 3D.

- Una trobada amb Maria-Lavinia Chițu, activista, artista, ambaixadora i professora de llengua de signes d'una família sorda, que va parlar sobre les activitats per a nens, joves i adults sords. Els participants van aprendre com és la vida d'una persona oient, criada per pares sordmuts. Va presentar una sèrie d'èxits, inclosa una actuació a l'edició romanesa de "Romania Got Talent" com a intèrpret de senyals amb ballarins sordmuts.

- Classes pràctiques impartides per Ana Maria Ursu - presidenta de l'Associació Solidart i cofundadora del Basca Theatre de Timișoara sobre com treballar amb persones amb discapacitat.

- Presentació de Yolanda Cretescu Manolescu - psicòloga clínica i psicoterapeuta, sobre la teràpia d'educació emocional entre diversos tipus de discapacitat. Sobre la base de la presentació preparada, va parlar sobre la teràpia ocupacional, que utilitza a la feina diària amb persones malaltes, ancians i persones amb diversos tipus de disfuncions. Amb l'ajuda del tacte i el massatge, estimula els seus cossos, provocant la relaxació i la producció d'hormones de la felicitat, tractament amb "toc". Gràcies als tallers, els participants van aprendre com n'és d'important a la teràpia la proximitat, el suport físic i mental d'una altra persona.

· **ESPANYA- IDEA ASSOCIACIÓ CULTURAL**

L'Associació de Gestió Integral de Serveis Socioculturals Idea és una organització sense ànim de lucre fundada l'any 2003 per polonesos i espanyols residents a Barcelona, Catalunya. Des de la seva fundació, la missió de l'organització ha estat promoure l'intercanvi cultural, social i econòmic entre Polònia i Catalunya i treballar per una bona imatge de Polònia i els polonesos a Catalunya i a tot Espanya. L'Associació, en desenvolupament de les seves activitats estatutàries, amplia l'àmbit d'activitats existent amb temes relacionats amb la ciència i l'empresa per respondre plenament a les necessitats de l'Europa moderna. Segons l'Associació, la combinació de cultura, ciència i negocis i la promoció mútua són un dels aspectes més importants per construir la cooperació entre les regions europees. L'organització desenvolupa les activitats a través de l'intercanvi cultural i científic, activitats que consisteixen en la promoció de la ciència polonesa i catalana, formacions i tallers artístics, variats en termes de programació, adaptats a diferents grups d'edat i nivells d'habilitat, cursos i formacions per als més joves, sensibilització a diversos camps de l'art a través de jocs i diversió, exposicions amb la participació d'artistes polonesos i catalans, trobades amb artistes, conferències, Cine Club Polonès. La idea d'Associació Cultural Idea és una associació impulsada per professionals del sector, la missió de la qual és promoure la creativitat i el talent de les persones a través de la sinergia de la cooperació i la interacció amb altres creadors.

TALLER:

Idea va organitzar tallers sobre "Audiodescripció, subtítols, Didu - mètodes per involucrar cecs i sords en activitats culturals"

- Un mapa mental de com s'ha de desenvolupar la societat entre les persones amb discapacitat, a càrrec de Josep Bécares, músic, artista i activista per a les persones amb discapacitat. Va presentar els riscos per a persones amb cadira de rodes i va parlar sobre altres solucions en el cas de diversos tipus de discapacitat física i mental.
- L'endemà del taller va començar a l'Auditori-Palau de Congressos de Girona, un lloc que a primera vista semblava adaptat a les necessitats de les persones amb discapacitat: disposava de rampes i camins asfaltats a l'aire lliure per a cadires de rodes i lavabos persones amb discapacitat. En visitar l'edifici des de l'exterior i analitzar-lo des de l'interior, els participants van poder observar moltes inexactituds i perills que assetgen les persones amb discapacitat diagnosticada. Les rutes destinades per a usuaris de cadires de rodes acabaven amb una caiguda significativa als laterals, amenaçant amb caigudes a la foscor per falta de visibilitat. No hi havia cap suport addicional als banys per a persones amb discapacitats, sense possibilitat d'ús segur de la sala de conferències i calçades sense cap consideració cap a les persones discapacitades a la part baixa de l'edifici. A l'auditori, es van presentar possibilitats d'accessibilitat arquitectònica, és a dir, butaques extraïbles per a persones amb cadira de rodes. També es van identificar situacions potencialment perilloses, com per exemple els esglaons just al costat de certs llocs que poden fer que la cadira de rodes llisqui cap avall.
- Trobada amb una persona amb discapacitat visual. Isaac Padrós Suárez, president de l'Associació Multicapacitats, i el gos Guilty, que van parlar de la vida amb un gos guia i de les activitats de la seva associació.
- Al Centre Cívic Ter, Esteve Farrés Berenguer va presentar les noves tecnologies que es poden utilitzar per comunicar-se amb persones amb discapacitat.
- El performer Marcel·lí Antúñez va mostrar com es pot presentar l'art audiovisual fent servir la tecnologia. L'artista, utilitzant els moviments de les mans i les cames, va poder influir en el que estava succeint en la seva presentació. Gràcies a l'esquelet de metall ia la instal·lació a terra, controlava el so, la imatge i fins i tot la dinàmica d'una escena determinada. Això mostra quines possibilitats ofereixen les tecnologies i què podrien fer les persones amb discapacitat.

RESUM

Les persones amb discapacitat tenen menys accés a l'educació. L'estil de vida d'una persona amb discapacitat no només s'aplica a ella sinó també a la seva família. I sovint també la situació financera és pitjor. Això s'associa en molts casos a malalties addicionals i la necessitat de prendre medicaments permanents, fer rehabilitació, comprar qualsevol equip necessari, etc.

Actualment, la DISCAPACITAT es percep com una característica que no ofereix cap lloc a la vida social o professional. El problema també és la manca d'ofertes al mercat laboral.

L'ús de solucions modernes dona suport a la participació igualitària i independent a la vida social de les persones amb discapacitat diagnosticada. Millorar la seva situació en tots els aspectes els obrirà les portes a la cultura i en altres camps.

L'accessibilitat i la inclusió social ens ajudaran i hem de ser capaços de trobar-nos.